

Ալեքսանդր Ծատուրյան

Երգ

Միրո՛ւն գարուն, կանա՛չ գարուն,
Քեզ ի՞նչ սրտով ողջունեն.
Դու մեզ բերիր լաց ու արյուն
Էլ ես ուրախ երգ չունեն:

Երգում էի ջերմ կարոտով,
Գովքրդ անում ամեն օր,
Երբ մեր երկրում քո քաղցր հոտով
Միշտ լցված էր սար ու ձոր:

Երգում էի քնարս լարած՝
Մեր կյանքի լույս օրերում.
Երգում էի բլբուլ դառած,
Քանի վարդ կար հայ երկրում:

Ա՛խ, ի՞նչ սրտով երգեմ հիմիկ,
Քեզ ի՞նչ սրտով ողջունեն.
Փուշ են դառել վարդ ու ծաղիկ,
Էլ ես ուրախ երգ չունեն:

Մեր տուն ու տեղ հող, ավերակ,
Մեր լույս–օրերն խավարել.
Մեր հույսերը սև մոխրի տակ,

Մեր դարդերը ծով դատել...

Անպ ու թուխպ է եկել, պատել
Հայ եղբորս սև կյանքին.
Երկար լալուց արցունքն հատել,
Էլ վե՛րջ չըկա տանջանքին...

Միրո՛ւն գարուն, կանա՛չ գարուն,
Քեզ ի՞նչ սրտով ողջունեն,
Դու մեզ բերիր լաց ու արյուն
Էլ ես ուրախ երգ չունեն:
Մոսկվա, 1896 թ.